

סדר ברכת המזון כמנהג קטלוניא

ברכה ראשונה צריך לאמרה כתקנה. שנייה פותח ברכת הארץ וצריך לומר הודיה בתחלה ובסופה. והותם בה על הארץ ועל המזון. וכל מי שלא אמר בה ארץ חמדה טובה ורחבה לא יצא ידי חובתו. וצריך להזכיר בה ברית ותורה. ולהקדים ברית לתורה שהברית הזאת שאומרים בברכת הארץ היא ברית מילה שנברתו עליה שלש עשרה בריתות. והתורה כלה נברתו עליה שלשה בריתות שנאמר "אלה דברי הברית". "מלבד הברית". "לעברך בברית" שלישית פותח רחם והותם בונה ירושלים. וכל מי שלא אמר בה מלכות בית דוד לא יצא ידי חובתו מפני שהיא ענין הברכה שאין נחמה גמורה אלא בהחזרת מלכות בית דוד: ובשבתות וימים טובים מתחיל בנחמה וקדושת היום באמצע רצה והחליצנו. ומסיים בנחמה. ובימים טובים אומר יעלה ויבא. וכן בראשי חודשים ובחולו של מועד מוסיף בברכה שלישית. בחנכה ובפורים מוסיף בברכת הארץ על הנסים. ויום טוב או ראש חודש שחל בשבת מזכיר רצה והחליצנו תחלה ואחר כך יעלה ויבא. וראש חודש טבת שחל להיות בשבת מזכיר על הנסים בברכת הארץ. ורצה והחליצנו ויעלה ויבא בנחמה:

אם המסובים שלושה:

המזמן אומר: **נְבָרֵךְ שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ:**

והמסובים עונים: **בְּרוּךְ (בעשרה ויותר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ:**

והמזמן חוזר: **בְּרוּךְ (בעשרה ויותר: אֱלֹהֵינוּ) שְׂאֵכְלֵנוּ מִשְׁלוֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ. בְּרוּךְ**

מִשְׁבִּיעַ רַעֲבִים. בְּרוּךְ מִשְׁקָה צְמֵאִים:

בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. בְּרוּכָה מִתְּנַתּוֹ לְעַד וְלְנֶצַח:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הֵינְךָ אֵת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ. בְּטוֹבוֹ בָּחַן וּבְחָסֶד וּבְרַחֲמִים. נוֹתֵן לָחֶם לְכֹל בֶּשֶׂר. כִּי לְעוֹלָם חֶסֶד. וְעַמְּנוּ טוֹבוֹ הַגְּדוֹל תְּמִיד עֲלֵינוּ לֹא חֶסְרֵנוּ וְלֹא יַחְסֵר לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד. בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל. כִּי הוּא אֵל זָן וּמְפָרֵס לְכֹל וּמְטִיב לְכֹל וּמְכִין מִזֶּן לְכֹל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא. כְּאִמּוֹר פּוֹתַח אֵת יָדְךָ וּמְשִׁבֵּעַ לְכֹל חַי רֵצוֹן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הֵינְךָ אֵת הַכֹּל:

עַל אֶרְצֵנוּ וְעַל נַחֲלָתֵנוּ. נוֹדָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבוֹתֵינוּ אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. בְּרִית וְתוֹרָה. חַיִּים וּמִזֶּן. עַל שֶׁהוֹצַאתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִלִּבְנוֹ מִבֵּית עַבְדִּים. עַל בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ. וְעַל חֻקֵּי רֵצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל אֲכִילַת מִזֶּן שֶׁאַתָּה זָן חֹנֵן וּמְפָרֵס אוֹתָנוּ. בְּכֹל עֵת וּבְכֹל שְׁעָה:

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנסים ועל הפורקן. ועל הגבורות. ועל התשועות ועל מלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם ובימנ הזה:

בחנוכה:

בימי מתתיה בן יוחנן בהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה עליהם מלכות יון הרשעה על עמך ישראל. לשבחתם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך. ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם. דנת את דינם. נקמת נקמתם. מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים. וטמאים ביד טהורים. ורשעים ביד צדיקים. וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך. ולעמך ישראל עשית תשועה ופורקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופגנו את היכלך. וטהרו את מקדשך. והדליקו נרות בחצרות קדשך. וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו בהלל ובהודאה לשמך: ו-

בפורים:

בימי מרדכי ואסתר המלכה בשישן הבירה. כשעמד עליהם המן הרשע. ובקש להשמיד להרוג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו. וקלקלת את מחשבתו. והשבות לו גמולו בראשו. ותלו אותו ואת בניו על העץ: ו-

על הכל יי אלהינו אנו מודים לך ומברכים את שמך ותברך שמך בפי כל חי תמיד לעולם ועד: כאמור ואבלת ושבעת. וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך. על החיים ועל המזון: ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:
בשבת ובימים טובים אומרים זה:

נחמנו יי אלהינו בציון עירך ושמחנו מלפניו בבגן בית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו מהרה הקם מלכותך ומלכות בית דוד משיחך מהרה תחזירנו למקומה:

בחול וביום טוב שלא חל בשבת אומרים זה: בשבת במקום רחם אומרים זה:

רחם יי אלהינו עלינו ועל ישראל עמך. ועל ירושלם עירך. ועל ציון משכן כבודך. ועל מלכות בית דוד משיחך. ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו.
רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי. השבת הגדול והקדוש הזה פי יום זה גדול וקדוש הוא

אלהינו אבינו מלכנו רוענו זוננו פרנסנו
וכלכלנו. והרויחנו והרויח לנו יי אלהינו
מהרה. מכל צרותינו. ואל נא תצרכנו יי
אלהינו לא לידי מהנות בשר ודם. ולא לידי
הלואתם. מפני שמתנתם מעוטה והרפתם
מרוכה אלא לידך המלאה הרחבה
והפתוחה. אשר לא נבוש בעולם הזה. ולא
נבלם לחיי העולם הבא. כי בשם קדשך

מלפניך. מלכנו ריקם אל תשיבנו
לשבות בו ולנח בו באהבה כמצות
רצונך. כרצונך הנח לנו יי אלהינו
ואל תהא צרה ויגון ואנחה ביום
מנוחתנו. והראנו בנחמותך
ובנחמות ירושלם עירך. כאמור
כאיש אשר אמו הנחמנו. כן אנכי
אנחמכם ובירושלם הנחמו:

הגדול והנורא בטחנו. ויבוא אליהו הנביא ומשיח בן דוד עבדך. במהרה
בימינו. ויביאו לנו שמועה טובה מארץ מרחק. ואף על פי שאכלנו ושתינו חרבן
ביתך הגדול והקדוש לא שכחנו. אל תשכחנו לנצח. ואל תעזבנו לעד לאורך
ימים:

בראש חדש וביום טוב ובחוד"מ אומרים זה:

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבוא יגיע יראה. וירצה ישמע ויפקד. ויזכר וזכרוננו
ויפקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיחנו משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלם עיר
קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל. לפניך. לפליטה לטובה. לחן לחסד לחיים ולרחמים.
ולשלום ביום:

בראש חדש: ראש החד"ש בפסח: חג המצות בשבועות: חג השבועות בסוכות: חג הסוכות
בשמיני עצרת: שמיני חג עצרת בראש השנה: יום הזכרון

הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו
בו לחיים טובים. בדבר ישועה ורחמים חוס וחנו וחסד ומול רחם עלינו ומלטנו מכל צרה
ויגון והושיענו. כי אליך ענינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

בשבת:

ברוך אתה יי מנחם
עמו ישראל
בבנין ירושלם: אמן
בחינו:

ובנה ירושלם עיר קדשך במהרה בימינו בנין
עולם. כאמור בונה ירושלם יי נדחי
ישראל וכנס: ברוך אתה יי בונה ברחמי ירושלם:
אמן בחיינו אמן במהרה בימינו תבנה עיר ציון
ותבון העבודה בירושלם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם תתברך לעד האל אבינו מלפני אדירנו
בוראנו גואלנו קדושינו קדושי יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך הטוב
והמטיב לכל. שבכל יום ויום. הוא מטיב לנו. הוא היטיב לנו. הוא ייטיב לנו.
הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחם ורחמים והצלחה
והצלחה והרוחה ושלוש וכל טוב. ומכל טוב אל יחסרנו. חוס וחננו וחמל ורחם
עלינו ומלטנו:

הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ. הרחמן הוא ישתבח לנו לדור דורים.
הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים. הרחמן הוא יתהדר בנו לעולמי
עולמים. הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד. הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא
בבוזי. הרחמן הוא ימלא כל משאלות לבנו. הרחמן הוא יצליחנו בכל דרכינו.
הרחמן הוא ישלח רפואה למכותינו. הרחמן הוא יצילנו מן העניות. הרחמן הוא
יצילנו מדינה של גהינם. הרחמן הוא ישבור עול הגוים מעל צורנו. הרחמן הוא
יוליכנו קוממיות לארצנו. הרחמן הוא יפתח לבנו בתורתו וישים לבנו באהבתו
וביראתו. הרחמן הוא ישלח ברכה מרבה בבית זה ועל שלחן זה שאכלנו עליו.
הרחמן הוא יברך מזרי אבי בעל הבית הזה אותו ואת ביתו ואת בניו ואת
בנותיו. ואת כל המסובין פאן כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב. בכל
מכל. כל. בן יברך בלנו יחד בברכה שלמה. ונאמר אמן:

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב וילמדנו לקח טוב ויבשר
לנו בשורות טובות וישמיענו שמועות טובות. ויפתח לנו אוצרו הטוב
ויברך אותנו כל אחד ואחד ממנו בשמו. ויהיה לנו עוזר וסומך בכל מקום ויזכנו
ויקרבו לימות המשיח ולחיי העולם הבא. מגדול ישועות מלפני. ועשה חסד
למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. יראו את יי קדושינו כי אין מחסור ליראיו.
כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב. יי עז לעמו יתן. יי יברך את
עמו בשלוש. מה שאכלנו יהא לשבעה. ומה ששתינו יהא לרפואה. ומה
שהותרנו יהא לברכה. כדכתיב ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יי. הודו ליי
כי טוב כי לעולם חסדו. יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלוש. אלהינו יחננו
ויברכנו יאר פניו אתנו סלה. עושה שלום במרומו. הוא ברחמינו יעשה שלום
עלינו ועל כל ישראל:

סברי מרנן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: אמן